

Szellem a fazékból - A Nagy Levin

2013 augusztus 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

"Nagyon finoman készíti az ételeket, barátom - mondta az angol. - Uram - felelte szerényen Brigeron, a félszem? rabló -, Levinnél tanultam a szakácsmesterséget."

Egész gyerekkorom úgy telt el, hogy nem mertem megkérdezni, kicsoda is az a Levin. Hol van a vendég!?je? Senki

nem tudta. És senki sem kíváncsiskodott, mivel a Grand Hotel tulajdonosa olyan "büszke pirulással" mondta ezt, és olyan nagy erejű ember volt, hogy felháborodása nem ismert volna határokat.

Pedig akkor már mindent tudtunk Levintől. Hogy nem tud olvasni, hogy békés természet?, bár időnként megvadul, ilyenkor pénzt lop az ezredpénztárból, megszökik, beül egy drága étterembe és a sárga földig "leeszi magát". Aztán jelentkezik a legközelebbi őrsön és várja a büntetést. Fél évig semmi baj vele. Aztán újra kitör rajta a "krémes vész" vagy a "kötletveszettség" és megint: lopás, szökés, evés. Ain-Szefrában például (az utolsó vasútállomás a sivatag peremén), amikor elfogták, erőszakkal kellett kicsavarni kezéből a palacsintát.

Levin az igazi ínycsemegek sorába tartozott, a Curnonskyk, Brillat-Savarinek fajtájába, akik egy vértanú önmegvetésével viselték sorsukat. Álmában fennhangon recepteket mormolt (hatfogásos halvacsorát vizionált), amit a garnizon kiéhezett legionáriusai nem vettek jó néven, ezért vagy csajkával verték fejbe, vagy élve akarták eltemetni. De ő nem engedett az elveiből. Úriember még a sivatagban sem rakja a burgonyát arra a tányérra, amiben a húst eszi, csak hogy a húslé összekeveredjen a körettel. A halat pedig frissen reszelt péksüteményben rántjuk, és csak kispolgári egyén eszi az articsókát vajos morzsával. Gyakran hangoztatta: "Végy egy istenverte távoli garnizont. Ha beleteszel egy puha jellemű embert és a Szahara lassú tűzénél megsütöd, az illető bármikor feltrancsírozható."

Az angol Teesside egyetem kutatói szerint az étrend befolyásolja a bűnözésre való hajlamot. Ha a nehézfiúk szotyoláznak, hamarabb elvágják egymás torkát, mivel az olajos magvakban lévő mangán agresszióra ösztönöz. Mexikóban már évek óta "békít?" börtönkosztot kapnak az elítéltek, egy kormányprogram pedig a táplálkozástudomány segítségével igyekszik jó útra téríteni a rablógyilkosokat.

Az amerikai kormányhivatalok sajnálatos módon nem tanulmányozták Rejtő Jenő életművét. A Nagy Levin pontosan tudta, melyik bűnözőnek milyen a gusztusa. "A rablógyilkosok csak nyárson és roston sült húsokat készítettek jól, azt is csak egészen angolosan. Az orgazdák és besurranó tolvajok specialitása volt a hal. Igazi tyúklevest és főtt marhahúsokat a zsarolók készítettek, viszont az édes tésztát, habos dolgokat a leánykereskedők és zsebtolvajok tanulták el hamar."

Kiderült ez őfelsége fegyintézetében is, az angliai Sutton községben, ahol megszállott emberbarátok börtönéttermet nyitottak. A Dutyiban (The Clink) dolgozó 25 fegyenc hamar ráébredt, hogy a vendéglátás ("konyhakéssel elkövetett rablás") jövedelmezőbb, mint a betörés, ráadásul nem is büntetik.

Ilyen állásra vágyott Levin is. De ő csak nadrágvasaló volt. Aztán a Cape Town-i fogházban (ahová betörésért került) a walesi herceg lába elé vetette magát: "Sir! Én fűzni akarok! Miért van az, hogy mindent tanulhatnak a rabok, csak fűzni nem?" A trónörökös annyira meghökkent, hogy otthagya a fogdában a hajószakácsát. Így tanult meg fűzni Levin. Akár híres is lehetett volna, de nem így történt. A Savoy Hotelből vasra verve vitték vissza a börtönbe. Rejtőnél a dolgok és az emberek azért javulnak meg, hogy újra el tudjanak romlani.

NAGY LEVIN ÉTTEREM

Budapest XXI., Rákóczi Ferenc út 200.

Ahol a személyzet (16-17 óra között) szabadon pofozható.

Vinkó József - hetivalasz.hu

Ajánló